

Dilemă

Samoila

Certându-mă cu-Aristotel,
Ca o tristețe să-mi alung,
Ieri, mă plimbam,
La întâmplare,
Prin Câmpulug-Muscel.
N-aveam nici vestă,
Nici baston,
În schimb,
Priveam vitrine luminoase
De pe frumosul Bulevard
Pardon.
Deodată,
Firma „La Măceanu”,
Scrișă cu alb
Și mic
Pe-o tablă cu albastru,
Îmi sare-n față.
Să-mi cumpăr o pălărie,
Ca Birlic,
Să aibă de ce râde soacra
De verdele-i măiastru
Sau
Să mă duc la Necșulescu,
Unde o pălărie se lucra
Mai ieftin ca la Stănculescu?